

Szerettem volna úgy hazatérni a programról, hogy a választott műhelymunkák és a plenáris előadások, valamint a személyes beszélgetések új ötleteket, már bevált, működőképes módszereket, és új lendületet adnak az itthoni feladatokhoz, kihívásokhoz. Szerettem volna látni, hogyan is birkóznak meg a többi országban az ifjúsági téren felmerülő nehézségekkel, milyen eszközökkel vonják be a fiatalokat, akik nem könnyen vonódnak be. A program az elvárásaimat is felülmúlta! Lehetne tanulni a szervezőktől, akik laza profizmussal bonyolították le az egész eseményt – amely tűzdelve volt kreatív ötletekkel, megoldásokkal. A kiscsoportos műhelymunkák során lehetőség nyílt egymással megosztani a tapasztalatokat az egyes témakörökben, és ez lehetőséget adott egyéni beszélgetésekre is olyanokkal, akiktől sokat lehet tanulni. Igazából nekem hiányoztak a hasonló területről érkezőknek biztosított, „irányított beszélgetések”. Jó lett volna összeülni a hozzám hasonlóan civil szervezettől érkezőkkel, hiszen a problémák nagyjából hasonlóak mindenhol, így bizonyára jó tanácsokat kaphattunk volna egymástól. Ezek a beszélgetések természetesen informális úton megvalósultak, de az azért kicsit más.

A programra több, mint 400 fő érkezett többnyire Európából, de voltak többen is, akik Európán kívüli országokat képviseltek. Az egyes delegációk különböző létszámúak voltak, de ideális esetben 10 fő volt az Unió országokból, amelyből 1 fő a minisztériumból, 1 fő a nemzeti irodától, 1 fő ifjúsági szakértő/kutató, 1 fő ifjúsági delegált, valamint fiatalokkal foglalkozó civil szervezetek képviselője alkotott. A magyar delegáció teljesítette is ezt az előírást.

A szervezők a résztvevők vegyességét kihasználva biztosítottak lehetőséget, hogy a különböző területek képviselői tapasztalatot tudjanak cserélni. Nem választották szét a delegációkat, hanem a műhelymunka során is ebből a vegyességből táplálkozva törekedtek a komplexitásra. Ezzel igazából lehetőséget biztosítottak, hogy a különböző „oldalakon” dolgozók szembesülhessenek a felmerülő nehézségekkel, és közösen találjanak valamilyen megoldást.

A résztvevők közötti kommunikációnak a program során a nyitott, közvetlen hangulatnak köszönhetően adva volt a tér – mindenki maga dönthette el, mennyire szeretne profitálni a sokszínűségből. A szervezői csapat a már említett laza profizmussal épült be a résztvevők közé, így egyáltalán nem érződött rajtuk a „megközelíthetatlenség”, ők is nagyon nyitottak voltak a megkeresésekre. Összességében a kommunikációval nem volt gond.

Ami talán nekem hiányzott, az a hasonló területről érkezőknek biztosított, „irányított beszélgetések”. Jó lett volna összeülni a hozzám hasonlóan civil szervezettől érkezőkkel, hiszen a problémák nagyjából hasonlóak mindenhol, így bizonyára jó tanácsokat kaphattunk volna egymástól. Ezek a beszélgetések természetesen informális úton megvalósultak, de az azért kicsit más.

A konvent plenáris előadásaira meghívott előadók ifjúsági területen tapasztalt, lelkes, fiatalos gondolkodású fiatalabb és idősebb emberek voltak különböző országokból. Előadásaik érdekesek, változatosak voltak, és sok témát felöleltek. Az egyes plenáris szekciók célja a gondolatébresztés volt az elkövetkező kiscsoportos műhelymunkákhoz. Több nagyhatású előadó is volt, akiket a program során még mások is szívesen idéztek.

A műhelymunkák facilitátorai az adott témában jártasabb ifjúsági munkások, szakemberek

voltak, akik mindig valamilyen módon „mégdolgoztatták”, kreatív feladatra sarkallták a csoport tagjait. Facilitátori feladataikat lelkesen, kreatívan látták el.

A program számomra legnagyobb eredménye talán az volt, hogy sikerült az önbizalmamat egy kicsit visszanyerni illetve fejleszteni, valamint olyan új lendületre tettem szert, melyet szeretnék kihasználni a mindennapi tevékenységek során. Nem beszélve azokról az ötletekről, melyek az előadások és műhelymunkák során elhangzottak, valamint a személyes beszélgetések során alakultak folyamatosan tervekké. Nagyon örülök, hogy ott lehettem, és ezeket a tapasztalatot alapuló elképzeléseket magammal hozhattam.

Amiben még sok újat adott a program, az a kreatív logisztika. Nagyon sok új és használható ötletet gyűjtöttem, melyekkel szeretném az általunk szervezett programot színvonalát, színességét növelni.

Több tervötlet is megfogalmazódott bennem, melyeket egyesületünk tagjaival is megosztok/tam. Ami talán jobban kézzelfogható, az az elkövetkező programokba beépíteni az újonnan tanult logisztikai elemeket, illetve hosszabbtávú terv pedig a környékünkben élő fiatalok még intenzívebb bevonása az önkéntesség világába. Ezzel kapcsolatban már egyesületünk néhány tagjával már össze is ültünk ötletelni, hogyan lehetne ebbe komolyan belevágni.